

thi aldrig have de nogenfinde leveret os en Stilling for Folkethinget overfor Finantsloven som den, vi gif ind i den 1ste Oktober, efterat Provisoriet af 12te April 1877 med dets Ministerium havde seiret gjentagne Gange i forrige Samling over Folkethinget. Dette stod adspillettet i Partier og Folket ligeledes. En saadan Stilling har Folkethinget aldrig havt, og derfor skulde det ærede Medlem ikke tale om, at Folkethinget stod saa frit i Forhandlingen om Finantsloven. Nei, man var fuldt berettiget til at tage passende politiske Hensyn og anvende den Besindighed, som nødvendig hørte til for atter at reise Folkethinget til at faae sin forfatningsmæssige Indflydelse paa Finantsloven.

Kjær: Den sidste Bemærkning var mig saa besynderlig, at jeg vil begynde med den. Ja, det gjør mig ondt, at den ærede Ordfører, som jeg ser, nu stikker af; det var dog ham, der skulde have Bemærkningen. Naa, men da han nu ikke vil gjøre mig den Fornøielse, saa saar jeg finde mig deri, saa siger jeg det til Thinget, saa kan det bringe ham denne Gilsen. Det undrede mig ikke lidet, at han kunde bruge et Udtryk som det, at vi ere tvungne til at søge Forlig paa Finantsloven, naar han i samme Aandedræt bebreidede os — ikke alene nu, men han har gjort det samme tidligere — at vi gif ind paa Finantsloven ifjor. Kunne de Herrer nye Medlemmer, der ere komne ind i Salen, forstaa denne Logik, for jeg forstaa den ikke; i hvert Fald forstaa jeg ikke, hvad Bebreidelsen skal til. Det var altsaa denne Bemærkning, jeg vilde fremkomme med først, og jeg skal nu gaa over til at omtale det, hvorfor jeg egentlig har begjæret Ordet. Jeg skal ikke være lang og vil opsætte en hel Del af mit Mellemværende med den ærede Ordfører fra 2den Behandling, til Finantslovens almindelige Behandling; da skal jeg give ham Svar paa det, som han kaldte mine smagsfulde Afbrudelser, de ere en Følge af hans smagsfulde Paaastande og altsaa kun Svar paa Tilfale. Hvorfor jeg har begjæret Ordet, er hovedsagelig af Hensyn til Forslaget om de 2 Kanoner. Jeg vil tilstaa, at da jeg først saae dette Forslag, havde jeg stor Betænkelighed derved, og jeg har det endnu. Jeg indrømmer, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgtreds (Vossen) har med særdeles Klarhed og Lydelighed udviklet Betydningen deraf og forklaret os, hvorfor han har fremsat dette Forslag;

jeg forstaa og saa meget godt disse Grunde, og jeg kan meget godt forstaa, at af de to Under vælger man det mindste, og at man saaledes hellere vælger de to Kanoner end de sex. De Herrer skulle faae at se, at, naar vi f. Ex. skulde tales ved idensfor denne Sal med den ærede Ordfører, saa vil han gjøre den Paaastand gjældende, at vi netop ere gaaede ind paa hans Princip om de sex Kanoner ved at bevilge de to Kanoner, og selve denne Profeti har jeg faaet en glimrende Stadfæstelse paa i det Foredrag, som vi nu hørte af den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører sagde det ganske usforbeholdent, idet han i Særdeleshed rettede det som en Bebreidelse imod det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgtreds, at han ved sit Forslag var gaaet ind paa Principet om de sex Kanoner, og at derfor kunde han ikke begribe, hvorfor han ikke vilde tage dem alle sex. Han sagde, at vi vilde forkudre den umaadelige Nytte, som disse sex Kanoner vilde kunne frembringe til Forbær for vort Fædreland. Dette kan jeg godt forstaa, og jeg er, som sagt, glad ved, at vi allerede nu have faaet det ærede Medlem til at sige os i denne Sal, hvad vi kunne vente os af ham, naar vi komme ud i Folket, og det er netop det, som gjør, at, uagtet jeg vedkjender mig, at jeg godt kunde forstaa de Grunde, hvormed det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgtreds har ledsaget sit Forslag, saa kan jeg dog ikke gaa ind paa det. Man kunde nok synes, at dette var noget underligt, og mene, at, naar jeg kunde forstaa, at det var rigtigt, saa burde jeg ogsaa stemme derfor; men den hele Kanonbevilling er mig i hele sit Væsen baade finantsielt og politisk saa modbydelig, at jeg ikke kan faae over mit Sind at give det allerfjerneste Bidrag til, at vi kunne faae den. Jeg under dog i fuldeste Maal de Herrer her i Salen disse Kanoner; jeg ønsker, at de maa faae den fulde Nytte og Virkning af dem, og jeg er forsaavidt enig med den ærede Ordfører, som jeg synes, at det var Synd at betage ham og hans Venner den Glæde og Fornøielse, som de i Fremtiden kunne faae af de sex Kanoner. Jeg havde imidlertid haabet, at Adskillige mellem 2den og 3die Behandling vilde faae Betænkelighed ved at stemme saaledes, som de gjorde forrige Gang, og jeg har endnu lidt Haab om — jeg kan blive stuffet; det er jeg bleven tidligere, og det maa jeg finde mig i, at man denne Gang kan faae det gjort det af